

Chúa nhật II mùa Chay

25.02.2024

**Cùng với Giáo Hội,
chúng ta sống mùa Chay thánh**

Lời Chúa: Trích Tin Mừng theo Thánh Máccô 9, 1-9

“Đây là Con Ta rất yêu dấu”.

Khi ấy, Chúa Giêsu đưa Phêrô, Giacôbê, và Gioan đi riêng với Người lên núi cao, và Người biến hình trước mặt các ông, và Áo Người trở nên chói lọi, trắng tinh như tuyết, không thợ giặt nào trên trần gian có thể giặt trắng đến thế. Rồi Êlia và Môsê hiện ra và đàm đạo với Chúa Giêsu. Bấy giờ Phêrô lên tiếng thưa Chúa Giêsu rằng: “Lạy Thầy, chúng con được ở đây thì tốt lắm. Chúng con xin làm ba lều, một cho Thầy, một cho Môsê, và một cho Êlia”. Phêrô không rõ mình nói gì, vì các ông đều hoảng sợ. Lúc đó có một đám mây bao phủ các Ngài, và từ đám mây có tiếng phán rằng: “Đây là Con Ta rất yêu dấu, các ngươi hãy nghe lời Người”. Bỗng nhìn chung quanh, các ông không còn thấy ai khác, chỉ còn một mình Chúa Giêsu với các ông. Và trong lúc từ trên núi đi xuống, Chúa Giêsu ra lệnh cho các ông đừng thuật lại cho ai những điều vừa xem thấy, trước khi Con Người từ cõi chết sống lại. Các ông tuân lời căn dặn đó, nhưng vẫn tự hỏi nhau: “Từ trong cõi chết sống lại nghĩa là gì?”

Vài ý trong bài Tin Mừng

- Khi lựa chọn ba người đứng đầu trong Nhóm Mười Hai các ông Phêrô, Giacôbê và Gioan đi theo mình, Đức Giêsu cho thấy Người làm theo tùy tiện như đã thấy khi kêu gọi các ông Phêrô, Anrê và các người con ông Giêbêđê (1,16-20), như trường hợp ông Lêvi (2,14) và Nhóm Mười hai (3,13-19). Sự lựa chọn cũng không được sửa soạn cũng như không được báo trước. Ba ông cùng theo Đức Giêsu đến nhà ông Giaia thấy được phép lạ làm cho con gái chủ nhà được sống lại

Trên đường tiến về Lễ Phục Sinh

(5,37). Tại vườn Ghếtsimani, Đức Giêsu cũng sẽ đưa ba ông vào đó cầu nguyện cùng Người (14,32), và họ đứng đầu trong danh sách Nhóm Mười Hai.

- Đức Giêsu dẫn ba ông lên “ngọn núi cao” . Bấy lâu nay nhiều người đã đoán xem dãy núi nào tại Palestine. Điều hoang tưởng vì không thể nào là núi Thabor vì trên đỉnh núi cao không hơn 300m thời Đức Giêsu có một ngôi làng, và một pháo đài; cũng không thể núi Hermon với tuyết phủ quanh năm cao gần 3000m gần thành Xêdarê-Philippê, nên rất xa với những gì đã xảy ra. Như núi Sinai hay Horeb, ngọn núi được coi như “ngọn núi Thiên Chúa, vì thế khi nói “ngọn núi cao” chỉ có ý như nơi thần hiện thôi.

- Một tiếng nói phát ra từ đám mây. Thật vậy, đám mây dấu chỉ gặp gỡ giữa trời và đất. Trong bối cảnh trình thuật ở đây giống như Xuất hành 24,16-18, đám mây nói lên Thiên Chúa hiện diện. Tiếp theo có tiếng nói xuất phát ra từ đám mây và nói cho ba môn đệ. Những lời nói đó lập lại những gì đã được nói trước đây khi Đức Giêsu chịu phép rửa (1,11). Đức Giêsu không chỉ là một “rabbi”, nhưng còn hơn ông Êlia và ông Môsê vì Người là Con Yêu Dấu của Thiên Chúa. “Đây là Con Ta yêu dấu” có thể lấy lại lời Thánh vịnh 2,7 nhưng không ở trong viễn tượng chỉ định vị vua sắp tới, nhưng lại nằm trong viễn ảnh một mặc khải liên quan đến Đức Giêsu. Giống như trong ngày chịu phép rửa, lời nói đó chứng giám sắc thái duy nhất mối liên hệ giữa Đức Giêsu và Thiên Chúa Cha. Và tiếng nói từ đám mây kết thúc bằng một mệnh lệnh “hãy nghe Người”.

Suy niệm

Chúa Giêsu biến hình hay hiển dung phải chăng như tiền vị cho cuộc sống lại ? Vì thế tại sao lại đòi hỏi chỉ nói sau khi Đức Giêsu sống lại ? Có cần thiết không khi lại nói nữa sự mới hé một khi thực tại đã đến ? Thật vậy, chính vì cuộc biến hình rực rỡ hơn những sự Đấng Phục sinh hiện ra ! Những điều đó luôn làm cho nghi ngờ, và các môn đệ gặp nhiều khó khăn nhận ra Ngài. Trong khi đó trên

ngọn núi, ba môn đệ hoàn toàn bị đánh đổ bởi ánh sáng và ghi dấu không thể phai nhòa nơi họ. Họ đã chứng nhận mọi sự thật về vinh quang Chúa Kitô. Chính vì vậy, thánh Phêrô khẳng định : “Thật vậy, khi chúng tôi nói cho anh em biết quyền năng và cuộc quang lâm của Đức Giê-su Ki-tô, Chúa chúng ta, thì không phải chúng tôi dựa theo những chuyện hoang đường thêu dệt khéo léo, nhưng là vì chúng tôi đã được thấy tận mắt vẻ uy phong lẫm liệt của Người. Quả thế, Người đã được Thiên Chúa là Cha ban cho vinh quang và danh dự, khi có tiếng từ Đấng tuyệt vời vinh hiển phán với Người : *“Đây là Con yêu dấu của Ta, Ta hết lòng quý mến.”* Tiếng đó, chính chúng tôi đã nghe thấy từ trời phán ra, khi chúng tôi ở trên núi thánh với Người” (2 Phêrô 1,16-18).

Lạy Chúa, xin chiếu sáng trên chúng con ánh sáng khuôn mặt Ngài ! Xin hãy làm rực sáng trên Giáo hội !

Theo Jean Benoit de Beauchêne

Cầu nguyện

Sau khi nhập đề cầu nguyện, và chúng ta hát bài hát dưới đây, có thể đốt lên vài ngọn nến

*Ánh sáng thánh, Thiên Chúa Cha rực rỡ
Chúc tụng Ngài, Chúa Giêsu Kitô,*

Hát: CHÚA BIẾN HÌNH

Lm. Mi Trầm

1/ Dồn chân bước ta tiến, ta tiến về núi cao. Và đây cảnh thần tiên Chúa biến hình đẹp sao: Mặt Người sáng chói, mặt sáng chói như mặt trời. Áo Người trắng xóa, áo trắng như tuyết lưng đồi

ĐK: Cuộc đời hôm nay ngàn chua cay chờ đón, hát vang ca mừng trong Chúa lên đường. Cuộc đời mai sau ngàn phúc vinh đang chờ người, vui buồn bên nhau, đau thương điểm nét quê trời

2/ Làn mây sáng bao phủ, vinh quang Người chiếu soi. Từ trời cao nhẹ rơi tiếng chúc khen đẹp lời: “Này là Con Ta được yêu dấu hơn mọi người” Đây là chính Chúa hãy lắng nghe tiếng của Người

3/ Nhịp chân bước theo Chúa trên con đường Chúa xưa, vững niềm tin cùng đi có Chúa ta ngại gì. Người là ánh sáng, Người dẫn lối trên đường đời, lối về Nước Chúa vững bước ta tiến theo Người

Cầu nguyện với Thánh Vịnh 115

Người ca viên trong bài thơ Thánh vịnh 115 tự coi như một người đầy tớ của Giêhô Thiên Chúa, nhưng được Ngài để ý đến cách đặc biệt. Trong gian truân, người ca viên biết tiếng kêu của mình được Thiên Chúa đoái thương nhìn tới. Với niềm tin tưởng người ca viên tiến đi trong bình an dưới ánh nhìn của Thiên Chúa.

Lời kính tạ ơn

Lòng tôi yêu mến Chúa, vì CHÚA đã nghe tiếng tôi khẩn nài,
Người lại lắng tai ngày tôi kêu cứu.
Dây tử thần đã bủa vây tôi chẳng chặt,

lưới âm ty chụp xuống
trên mình.
Gặp gian truân sâu khổ, tôi
đã kêu cầu danh CHÚA :
“Ôi lạ CHÚA, xin cứu gỡ
mạng con !”
CHÚA là Đấng nhân từ
chính trực,
Thiên Chúa chúng ta
một dạ xót thương,
hàng gìn giữ những ai bé mọn,
tôi yêu đuối, Người đã cứu tôi.

Trên đường tiến về Lễ Phục Sinh

Hồn tôi hồi, thôi bình tĩnh lại,
vì trên người, CHÚA đã xuống ơn lành ;
Chúa cứu gỡ mạng tôi khỏi chết,
giữ mắt này chẳng còn đắm lệ,
ngăn ngừa tôi khỏi phải hụt chân.
Tôi sẽ bước đi trước mặt Người
trong cõi đất dành cho kẻ sống.

Tôi đã tin cả khi mình đã nói : “Ôi nhục nhã ê chề !”
Đã thốt ra trong cơn hốt hoảng : “Mọi người đều giả dối !”
Biết lấy chi đền đáp CHÚA bây giờ
vì mọi ơn lành Người đã ban cho ?
Tôi xin nâng chén mừng ơn cứu độ
và kêu cầu thánh danh ĐỨC CHÚA.
Lời khẩn nguyện với CHÚA, tôi xin giữ trọn,
trước toàn thể dân Người.
Đối với CHÚA thật là đắt giá
cái chết của những ai trung hiếu với Người.
Vâng lạy CHÚA, thân này là tôi tớ,
tôi tớ Ngài, con của nữ tỳ Ngài ,
xiềng xích trói buộc con, Ngài đã tháo cởi.

Con sẽ dâng lễ tạ ơn, và kêu cầu thánh danh ĐỨC CHÚA.
Lời khẩn nguyện với CHÚA, tôi xin giữ trọn,
trước toàn thể dân Người,
tại khuôn viên đền CHÚA, giữa lòng người, hỡi Giê-ru-sa-lem !
Ha-lê-lui-a.

Lắng nghe

“Chúc tụng Thiên Chúa là Thân Phụ Đức Giê-su Ki-tô, Chúa chúng ta. Người là Cha giàu lòng từ bi lân ái, và là Thiên Chúa hằng sẵn sàng nâng đỡ ủi an. Người luôn nâng đỡ ủi an chúng ta trong mọi cơn gian nan thử thách, để sau khi đã được Thiên Chúa nâng đỡ, chính chúng ta cũng biết an ủi những ai lâm cảnh gian nan khốn khó” (2 Côrintô 1,3-4).